

Mavi Sarı Kelebekler

– HüseyinDURAK · 25 Nisan 2017

Mavi, sarı kelebeklerdi
Delişmen adamın göğüs kafesinde kabaran
Ya uçacaklardı özgürce
Ya kesecekti biletlerini zaman...
Düşünmeden tuttu adam...
Bir elmas parçası tutar gibi: zarif, özenli
Avuçlarına bırakılan ay parçası eli
Ve anladı;
Avuçlarına düşen en harika şeydi bu
Kendini bildi bileli...
Bir parçası bildi adam
Ruhunun, zamanının, varlığının, her şeyinin
Onun sokulmasını, onun dokunmasını...
Yürek atışının değişmesinden anladı adam
Bir parçası olmalıydı bu dokunmalar artık...
Ne kadarı kalmışsa; geleceğinin...
İlık gözlerinde gündüz vakti
Düşler kurulabilirdi sevdiceğinin...
Yanıdayken zaman, mekân unutulabilirdi.
Günlerce yürünebilirdi yanında,
Saatlerce gülünebilirdi...
Her türlü hayale müsaitti duruşu.
Kalkışı, yürüyüşü, oturuşu,
Hangi romandan çıkmış, hangi sinemada kapalı gişe?
Bilinmez ki...
Bin kez izlense yüreklere bıraktığı iz
Silinmez ki...
Onu görmek heyecanlı bir film seansına
Yetişmek istemek gibiydi.
Bir sahnesi bile kaçırılmaz.
Onu görmek imkansız bir deniz kızı ile buluşmak,
Öyle sarsıcı, inanılmaz...
Onu görmek, hazine sandığına erişmek,
-O bir hazine; gözler yanılmaz...
Onu görmek cennete erken bilet almak gibiydi...

Öyle dayanılmaz..
Mavi, sarı, rengarenk kelebeklerdi
Sırlıklam aşık adamın göğüs kafesinde kabaran..
Adam sonsuza kadar beklerdi
Cennete biletini, deniz kızını..
Ancak tuttuğu el verecekti kararını..
Ya özgürce uçacaklardı kelebeklerle birlikte
Ya kilitli bırakacaklardı hazine sandığını..
Bekledi adam ve döndü dedi ki:
Biter mi bu film, sevdiceğim???